

Jouko Makkonen on puun puolesta puhuja Ilman kunnon teitä - puu jää metsään

Jouko Makkonen Savonrannalta, torpparin pojanpoika, kertoo olevansa tyytyväinen, kun on ylennyt sahalaitoksen omistajaksi.

Totta toinen puoli, mutta huumorilla höystettynä, Joukolla todella on Lapinjärven rannassa yhden miehen sahalaitos, jolla hän jalostaa tilan metsistä kootut pystyyn kuivaneet rungot komeiksi puutarhakalusteiksi. Hyvää vapaa-aikaa ei kannata jättää käyttämättä, vaikka tilanpito siirtyi pojalle vuonna 2011.

Jouko Makkoselle oli kova päätös metsittää pelto, jonka oli omin käsin suosta kuokkinut. Puntarissa painoivat kuitenkin metsää puoltavat seikat ja päätöstään hän ei ole katunut. Palstalla on kuitenkin sen verran merkitystä, että 15-kesäisenä suota kuokkiessaan Jouko kertoo tehneensä valinnan maa- ja metsätaloustuottajan urasta.

Lapinahon tilan vanhalla isännällä riittää virtaa edelleen yhteiskunnallisiin ja yhteisiin asioihin. Päällimmäisenä on kuntalaisaloitteen, kuntaliitoksen investointeihin tarkoitettujen nk. porkkanarahojen osoittamisesta yksityisteiden peruskorjaukseen, eteenpäin vieminen. Savonlinnan kuntapäätäjät joutuvat vielä ottamaan kantaa paikkakunnan yksityisteiden edustajien tekemään ja 300 kuntalaisen allekirjoittamaan aloitteeseen. Kuntaliiton johtavan lakimiehen lausunto asiassa tukee savorantalaisten kantaa, että valtuusto voi käyttää laajaa harkintavaltansa niin, että yksityisteiden perusparannus tulkitaan investointina eikä sitä pidetä normaalin avustuksena teiden kunnossapitoon.

Savonrannan kunta liittyi Savonlinnaan vuonna 2009 ja

liitos tuli tunnetuksi "rotanhännän" takia, sillä yhteinen kuntaraja toteutettiin niin, että Savonranta osti Enonkoskelta huoltokäytävän kuntien välille.

- Yksityistieavustus palve-

lee niin savonrantalaisia kuin kesäasukkaita, uskoo Jouko Makkonen ja jatkaa, että myös matkailun kannalta hyväkuntoinen tiestö on merkittävä etu.

Yksityisteiden merkityksen Jouko näkee myös kansallisuusomaisuuden, metsän, näkövinkkelistä.

- Toimiva tieverkko on kuljetusten kannalta ehdoton edel-

lytys, sillä seutukunta on riippuvainen niin metsien hoidosta kuin niiden hyödyntämisestä.

Käytännön hyötyjen lisäksi tiestön kohentamisessa näkee entinen kunnallismies myös henkisen puolen, se antaa uskoa tulevaisuuteen ja maaseudun elinvoimaan.

Elanto lähtee kivisistäkin pelloista

Jouko Makkoselle selvisi tuleva ammatti suota pelloksi kuokkiessa 15-kesäisenä. Vastuu Lapinahon tilasta tuli eteen varsin nuorena, sillä sukupolvi vaihtui, kun Jouko oli 21-vuotias.

- Hankalia päätöksiä nousi eteen, muistelee Jouko ja kertoo, että hyvän tienestitalven savotassa jälkeen olisi ollut rahat pikku-fiiatin oston, mutta hieman kirvelevin mielin nuorimies päätyi ostamaan muutaman hiehon lisää navettaan, että tilan tuotto saatiin kohenemaan.

Tilan maltillinen kasvattaminen oli tavoitteena koko isännöidyn ajan. Liikkeelle lähdettiin runsaan parinkymmenen hehtaarin kokonaispinta-alasta ja tällä hetkellä peltoakin on 50 hehtaaria, niistä viisitoista on itse raivattuja.

- Varmaan eteenpäin suuntaava asennoituminen tilanpitoon saattoi tulla edelliseltä sukupolvelta, sillä isä oli Otavan maanviljelyskoulun käynyt mies.

Pääluku navetassa kasvoi,

Lapinaholla ryhdytään isänniksi nuorella iällä. Poika Kalle, joka jatkaa tilaa puolisonsa Kirsin kanssa, otti tilan hoitoonsa 24-vuotiaana. Isä Jouko oli vasta 21-vuotias, kun ryhtyi isännäksi. Lypsykarjan pääluku on vuosien kuluessa noussut, nyt nuoren polven navetassa on 75 lehmää, isällä lypsäviä oli 25.